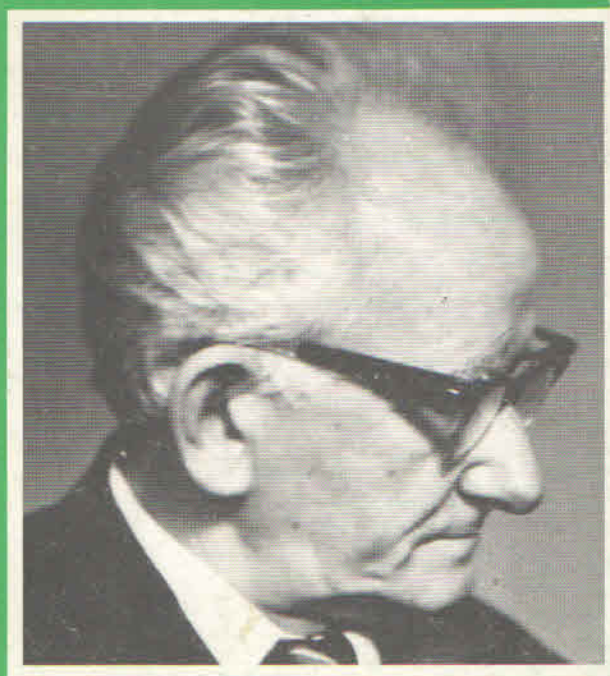




**opieka**  
**wychowanie**  
**terapia**



WARSZAWA 1994

1 (17)

budżetowe niezbędne na świadczenia dotacji dla wskazanych w piśmie placówek winny być ujmowane w zbiorczym budżecie Kuratorium Oświaty (dział „Oświata i wychowanie”), umożliwiając dotowanie da-

nych placówek stosownie do realizowanych zadań statutowych, przy uwzględnieniu podanych w piśmie norm budżetowych”. Podpisał Jerzy S. Olędzki – podsekretarz stanu MEN.

## Katarzyna Sawicka (red.): Polska myśl resocjalizacyjna.

(Wybór tekstów. Wyd. Uw., 1993)

*Lesław Pytka, Anna Węgierek*

W polskiej myśli resocjalizacyjnej od dość dawna zaznacza się podział na kilka szkół myślenia, z których „szkoła warszawska” zdaje się dominować zarówno w rozległości podejmowanej tematyki teoretycznej i badawczej. Chodzi tu o współpracowników i kontynuatorów dzieła St. Jedlewskiego i Cz. Czapówa. Ale nie jest to do końca prawdą. Przekonuje nas o tym ostatnia, jakże użyteczna publikacja pod redakcją Katarzyny Sawickiej – kierownika nowoutworzonego Ośrodka Socjoterapii Młodzieży Niedostosowanej Społecznie (przy IPSiR UW). W recenzowanym opracowaniu zebrano bowiem teksty z rozmaitych okresów historycznych i rozmaitych ośrodków naukowych (dawnych i obecnych), aby w sposób dość klarowny i obiektywny ukazać prawdziwe perły myśli opiekuńczej, wychowawczej i resocjalizacyjnej M. Grzegorzewskiej, J. Korczaka, A. Kamińskiego, Cz. Czapówa, S. Jedlewskiego czy N. Han-Ilgiewicz.

Nie brakuje również nowszych opracowań dotyczących zarówno aksjologii jak i teorii resocjalizacji. Doboru tekstów dokonano z dużą kompetencją i wyuczuciem o ich wartości poznawczej i aplikacyjnej. Zatem całość dzieła przedstawia się imponująco, bo

uwzględniono w nim zarówno wątki opiekuńczo-wychowawcze, resocjalizująco-terapeutyczne jak i podejścia psychologiczne (A. Frączek, K. Pospiszył) oraz socjologiczne i kryminologiczne. Odnosi się więc wrażenie, iż opracowanie – choć trochę „mozaikowate” – oddaje rzeczywisty przebieg myślenia wybitnych i mniej wybitnych pedagogów, psychologów, socjologów i prawników o możliwościach resocjalizacji, jej przebiegu i ograniczeniach.

Książka pomyślana została jako rodzaj wypisów z literatury przedmiotu. Zadanie to zostało wykonane dobrze – można powiedzieć, że z punktu widzenia potrzeb studiujących tę dziedzinę wiedzy wręcz wzorowo. Dlatego bez wątplenia jest to pozycja, którą warto polecić tym, którzy ostatnio być może sceptycznie odnoszą się do resocjalizacji – jako idei przestarzałej czy podszytej myśleniem ideologicznym. Praca godna uwagi nie tylko profesjonalistów ale także i szerszej opinii publicznej. Szkoda jedynie, że wyszło w tak ograniczonym nakładzie co zmniejsza szanse jego obiegu w szerszych środowiskach pedagogicznych.

Aktualność tematyki zwłaszcza na tle dyskusji o granicach kontroli społecznej plasuje tę pozycję dość wysoko. Jednocześnie podkreśla się społeczną wagę problematyki resocjalizacji w nowych warunkach ustrojowych „społeczeństwa obywatelskiego”.